

Élet-fonal

Gyülekezeti újság – 2010. nyár

2. évfolyam, 2. szám

Kedves Olvasóink!

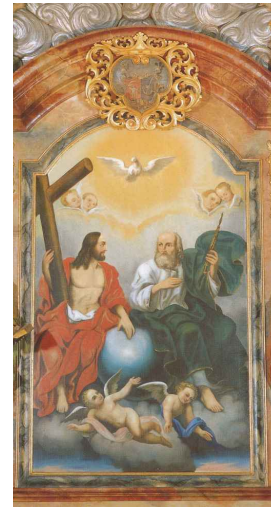
Lapunk előző számaiban elkezdtünk ismerkedni ünnepeinkkel – azok eredetével, jelentésével, a hozzájuk fűződő népszokásokkal, szimbólumokkal. Adventtől így jutottunk el pünkösdig. Már nem sok ünnep maradt hátra – amikor ez a számunk megjelenik, éppen az úgynevezett „ünneptelen” időszakban járunk, amikor vasárnapról vasárnapra a Szentháromság ünnepétől való távolságunkat számoljuk. Most Szentháromság ünnepét és az utána következő időszakot járjuk egy kicsit körül. Emellett részletes krónikát, könyvajánlót és nyári írásokat, verseket, lelki táplálékot találhatnak, amihez jó olvasást, áldott időtöltést kívánunk!

A szerkesztők

Szentháromság ünnepe

A pünkösd utáni vasárnapok ideje a húsvét-pünkösd nagy ünnepének befejező időszaka. A Szentháromság ünnepe (latinul Festum Trinitatis) a történelmi, nyugati keresztény egyházakban elterjedt háromszemélyű egy Isten ünnepe, amelynek helye az egyházi évben a pünkösd utáni vasárnapon van. Ezen a napon a teremtő, megváltó és megszentelő Szentháromság Istent dicsőíti az egyház – aki Teremtőnk, Megváltónk és Megszentelőnk. Vasárnap kezdte az Atya a teremtést, vasárnap végezte el a Fiú feltámadásával a megváltás művét, vasárnap áradt ki a Szentlélek az apostolokra. Amikor még nem ünnepelték külön Szentháromság ünnepét, már akkor is ennek a vasárnapnak az ősi evangéliuma, Nikodémus története (Jn3,1-15.) a Szentháromság együttes művének hirdette a Szentlélektől születő új életet.

Az ünnepet legelőször Lüttichben tartották meg a X. század elején, majd XXII. János pápa elrendelte megtartását a római katolikus egyházban. (Az ortodox egyházakban nem ünneplik, de a protestáns egyházakban igen.) 1334-től vált hivatalossá a Szentháromság ünnepe, de mindhárom ősi egyetemes – keresztyén hitvallásunk lényege; hogy a Szentháromság egy, igaz, örök Isten: Atya, Fiú és Szentlélek!

Szentháromság – az aszódi templom oltárképe

A titkok az Úréi, s nem tudjuk ezeket emberi értelemmel kifürkészni; de kijelentette magát a kikutathatatlan szent Isten, ezért Luther Márton szerint: „Tartsuk magunkat Istenhez ott, ahol engedi; az emberré lett Krisztusban, a Megfeszítettben, akiben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. Benne megmutatja Isten, hogy mit kell tudnunk róla, és mit nem.” Szentháromság ünnepét követő vasárnapok összefoglalóan helyenként az „ünneptelen” félév, vagy időszak nevet viselik. Míg adventtől pünkösdig a vasárnapokat inkább az objektív tényyszerűségükben adott isteni tettek, közvetlen üdvösséges cselekedetek határozzák meg, addig Szentháromság ünnepétől következően az egyházban adott és szüntelen jelenvalóságban feltáruuló kegyelmi javak szubjektív vonatkozása, a személyes hatás és a személyes elsajátítás áll
Anrej Rubljov: Szentháromság (ikon)

előtérben, miközben meglátszik Isten művének az emberi étellel létrejövő kapcsolata, a megszentelés munkáló hatása. Mindenben a megszentelő Úr Jézus Krisztus cselekszik, aki Szentlelkével kormányozza országát, vezeti népét és pásztoralja övéit – ezért nem beszélhetünk „közönséges”, „ünneptelen” vasárnapokról!

Szentháromság ünnepének színe a fehér, az utána következőké a zöld, mint a planatio Dei, azaz Isten ültetvénye zsendülésének és növekedésének a színe

A kegyelmet nyert keresztények csodálattal és ámulattal dicsőíthetik Isten, – saját életükben megtapasztalt nagyságát és gazdagságát.

Ez a Krisztus-követők legfontosabb küldetése, hogy már e földi életükben; szavaikban s tetteikben is megdicsőíttessék a Szentháromság Úr Isten! S ennek végén, Isten örök dicsőségébe fogadja a Krisztus-hívőket; ahol vég nélkül zeng majd a győztesek éneke:

„Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet?!”

(Forrás: evangélikus honlap; Dr. Jánossy Lajos: Az egyházi év útmutatása)

Nyugodjon meg rajtad az Atya áldása

aki teremtőnk, gondviselőnk és életünk forrása.

Nyugodjon meg rajtad a Fiú áldása

aki megváltónk, testvérünk és békességünk forrása.

Nyugodjon meg rajtad a Szentlélek áldása

aki vigasztalónk, pártfogónk és minden örömünk forrása.

Simon András: Mennyei közösség

Simon András: Égi ajándék

*A Teremtő Isten, aki világosságot gyújtott a világban,
és az élet lehetét adta beléd,
áldjon meg téged teljes szeretetével.*

*Megváltónk, Krisztus, aki feléd nyújtotta kezét,
áldjon meg téged teljes békéjével.*

*A Szentlélek Isten, aki körülöleli az egész világot,
adjon neked Istenre sóvárgó szívet,
és áldjon meg téged teljes örömeivel.*

(Varga Gyöngyi: Áldáskönyv)

Konfirmandus csendesnap Sopronban

2010. március 20.

Szombat reggel fél 8-kor indultunk Sopronba. Csorna felé vettük az irányt és onnan már csak Sopronban álltunk meg. Kicsit hosszú volt az út, beszélgettünk és sokat nevtünk. Amikor beértünk Sopronba, leparkoltunk és gyalog mentünk tovább, mert nem volt messze a Líceum. Odaértünk, bementünk a terembe és amikor már mindenki megérkezett, ismerkedő játékok voltak és énekeltünk gitárkísérettel. Tanultunk egy mókás dalt, a 10 kicsi négerről és egy hőzentrögerről!

A nyitó áhítatot Mesterházy Balázs tartotta. Elmesélte Fülöp – a tanítvány- történetét, amikor Jézus a megdicsőülés hegyén volt. Tetszett, hogy a lelkész maga játszotta el Fülöp szerepét.

Tölly Balázs, a Líceum igazgatója mesélt az iskoláról és az ott folyó életről. Csoportokban megnéztük az iskolát, és láttuk a legelső tablót, amely Magyarországon legelőször készült.

Az udvaron kőből kirakott járda volt, amely egy fát ábrázolt, aminek a koronájában egy Luther-rózsa volt. Nagyon sok kupát és érmet láttunk, amelyet a Líceum diákjai nyertek versenyeken.

Visszatérve hét csapatra osztottak minket, születés szerint és a csapatok külön termekbe rendeződve megbeszélték az egyházi esztendő. Az elején egy nagyot játszottunk, hogy jobban megismerjük a csapattagokat, majd utána sorba vettük az egyházi ünnepeket.

A délelőtti foglalkozások után következett az ebéd a Líceum kollégiumában. Az ebéd paradicsomleves volt és sült csirke volt rizzsel. Nagyon jól laktunk, de azért egy fagyit még belénk fért!!!

Ezután városnézés volt, közben fényképeztünk is! Zárva volt a Tűztorony, ezért nem tudtunk bemenni. Ezen kívül nagyon sok szép látványosságot láttunk. Jó kedvűen mentünk vissza a Líceumba, ahol Róka Szabolcs interaktív meséje következett. A mesélő szépanyjáról és szépajjáról szolt és állataikról,

valamint egy ordas farkasról. A mesélő a szereplőket a nézőtérről válogatta ki. Nagyon sokat nevtünk, mert mókás volt a mese.

Ezután vetélkedők következtek. A vetélkedőben szó volt az egyházi esztendőről az iskoláról és a városról.

Mesterházy Balázs egy áldással bocsátotta útjára a konfirmandusokat és egy igés könyvjelzőt is kaptunk ajándékba.

Hazafele már egy kicsit elfáradtunk, de még maradtunk volna! Zsuzsa nénitől kaptunk csokit, és nagyon ízlett nekünk!

Dán Beatrix, Esze Viktória, Pap Krisztina

Konfirmandus jubileumi találkozó – hagyományteremtő kezdeményezés Mórichidán

Napjainkban nagy divatja van a hagyományok felelevenítésének, vagy éppen új hagyományok megteremtésének. Ez utóbbival próbálkozott gyülekezetünk presbitériuma, amikor Sipos Ede javaslatára, más gyülekezetek szokásai alapján, megszerveztük a jubiláló konfirmandusok találkozóját. A régi anyakönyveket böngészve kigyűjtöttük a 10, 20, 30, 40, 50, 60 és 70 éve konfirmáltaknak a névsorát. Nem volt könnyű vállalkozás a régen elköltözöttek címének felkutatása, de szinte mindenkiről találtunk információt.

Pünkösöd hétfőjének a megszokott rendjét átalakítottuk – az istentisztelet délutánra került, aminek keretében újra az oltár elé állhattak az egykor itt konfirmáltak, hogy Isten áldásával megerősítve ünnepelhessék ezt a napot. Messze vidékről is érkeztek hajdani mórichidai és árpási lakosok,

és a helybeliek közül is többen eljöttek erre az alkalomra – emlékezni, találkozni, hálát adni. Az istentisztelet ünnepélyességét emelte a gyülekezet énekkarának szolgálata. A jubilánsok ennek a napnak az emlékére egy névre szóló emléklapot kaptak, amelyet a részt venni nem tudó, távol maradó ünnepelteknek is elküldtünk. Miként egykor is, az istentisztelet közös úrvacsoravétellel fejeződött be.

A templomból a kultúrházba indultunk, hogy ott egy teadélután keretében elevenítsük fel az emlékeket és folytassuk a talán gyerekfejjel félbehagyott beszélgetéseket.

Vajon milyen volt a konfirmáció régen? Mire emlékeznek a jubilálók? Erre kerestünk választ az ünneplők között.

Gerencsér Krisztina néni elmesélte, hogy keresztyanjától konfirmációjára énekeskönyvet kapott, amelyre vászonból készített borítót és egy áldást hímezett rá. Felelevenítette annak a napnak az izgalmát, és a mai napnak azt az örömét, hogy az ünnepi oltár előtt összetalálkozhatott gyermekkorra óta nem látott társával, a messze vidékre került Giczi Ilonával.

Major Edit nénitől pedig azt tudtuk meg, hogy az ő konfirmációjukon a lányok búzakék ruhában mentek el a templomba.

Sipos Emma és Kovács Lajos elmondták, hogy szerettek hittanra járni, élvezték a szabadban tartott órákat, és alapos bibliaismeretre tettek szert, hisz ösztönzőként hatott a tanulásukra az a sok kedves jutalom, ajándék, amit tisztelendő bácsijuktól kaptak.

Major Miklós elhozta magával azt a fotót, ami azon a 40 évvel ezelőtti napon készült róla és társairól a vizsga után. Nagyon sajnálta, hogy az ő osztályukból rajta kívül csak ketten jöttek el.

A beszélgetések során sokan elmondták, hogy jó kezdeményezésnek tartották ez a találkozót, és remélik, hogy sikerült egy maradandó hagyományt teremteni gyülekezetünkben.

A végén pedig álljon itt a köszönet szava:

köszönjük mindenkinek, aki meghallotta hívásunkat és eljött erre az ünnepre

és köszönjük mindenkinek a segítségét, a sok finom süteményt - és a jó beszélgetéseket!

Lélekfrissítő

Versek, gondolatok, írások a lélek számára

Te olyan Isten vagy, Aki a rejtett dolgokat is látja

Kívülről nézve minden rendben, Uram,
egészségesnek és erősnek tűnök, úgy festek,

mint aki megáll a saját lábán, és sokat fáradozom azon,
hogymindenki ezt lássa.

Kívülről nézve, Uram, segítőkész és barátságos embernek
látszom, és ez tetszik is nekem.

Kívülről nézve, Uram, pontosan tudom a különbséget
jó és rossz között, és emellett ki is állok

Te azonban, Uram, azt mondod, hogy a vesékbe látsz.
Tudod, hogy néha mennyire félek a bennem rejlő dolgoktól?
A gyengeségeimet nagyon jól titkolom, sokszor még
magam elől is.

Néha gyengeségek ezek, de néha csak egyszerűen
így nevezem őket,
miközben pontosan tudom, hogy ezek bűnök.

Néha azt mondom, hogy az élet keményített meg,
így szereztem tapasztalatot.

De ha őszinte vagyok magammal szemben,
tudom, hogy ezek sebek,
amiket mások okoztak nekem, és amik nagyon
fájnak, ha csak hozzájuk érek.

Simon András: Lelkünk titkai

Gyakran félek, Uram, hogy valaki átláthat rajtam,
hogymilyen lenézően mosolyognak a gyengeségeimet,
hogymilyen bűneim felett aggódva csóválják fejüket,
hogymilyen sebeimtől sajnálkozva fordítják félre tekintetüket.
Néha félek, Uram, hogy mit szólsz mindahhoz,
ami bennem van,
és ezért inkább mások gondjairól beszélek Veled.

De aztán megszólítasz, és tudom, hogy rólam van szó.
És ha utána - remegve - engedem, hogy belém tekints,
nem csóválod a fejed, Uram, hanem ezt mondod:
„Add nekem a bűneidet, és megszabadítlak tőlük.
Az összetől - azoktól is, amiktől remélni sem mered.
Tekints Rám, érted haltam meg.
Ne ess kétségbe gyengeségeid miatt
- segíteni akarok neked.
Nézd, én valóban erős vagyok, és szeretek.”

És amikor, Uram, merek sírni előtted sebeim felett,
akkor Te karodba zársz és megtartasz engem.
Azt mondod: „bízz Bennem,
nálam újra gyógyulásra lelsz.”
Uram, Te valóban Atyám vagy.
Tekints a szívem mélyére,
bocsáss meg és adj gyógyulást.

Simon András: A Gyógyító

Egy öttagú család pihent a parton. A gyerekek az óceánban fürödtek, és homokvárat építettek, amikor a távolban feltűnt egy tőpörödött öregasszony. Szürke haját fújta a szél, ruhája pedig koszos és rongyos volt. Valamit mormolt magában, miközben a szatyrába pakolta a földről felszedett dolgokat.

A szülők magukhoz szólították a gyermekeket, és azt mondták nekik, hogy maradjanak távol az öregasszonytól. Amint le-lehajolgatva és szedegetve elhaladt előttük, rámosolygott a családra. De az üdvözlése válasz nélkül maradt.

Hetekkel később tudta csak meg a család, hogy a tőpörödött öregasszony azt tűzte ki élete céljául, hogy felszedje az üvegdarabokat a homokból, nehogy a gyerekek megvágják a lábukat.

Anthony de Mello: Szárnyalás

Nancy Beach: Hogy lelkünkől ne tűnjön el a nyár...

Bevallom, nekem a nyár a kedvenc évszakom. És ha közeledik a vége, amolyan pánikféle tör rám. Egyik barátnőmmel minden augusztusban elhangzik köztünk ez a párbeszéd: „Hogy szaladhatott el ilyen gyorsan ez a nyár is? Mintha csak tegnap kezdődött volna...”

Épp ez a baj a nyárral: annyira telezsúfoljuk, hogy a lényegét szalasztjuk el. Amit könnyen észreveszünk, az a szomorkás ősz, a tél kopár hidegsége, sz éledő természet tavaszi várakozása. De ahhoz odafigyelésre van szükségünk, hogy lelkünk „nyarát” ne szalasszuk el – életünknek épp azokat a szakaszait, amikor jól alakulnak a dolgaink és az élet nagyszerűségét tapasztaljuk.

Mit is jelent, ha lelkünk „nyarát” elszalasztjuk? Nálam a következőt: hajlamos vagyok örömtelen, morgó robottá válni, aki az egyik napot a másik után épp hogy csak túléli. Ezért háromfajta tevékenységet találtam ki magamnak. Ezek segítenek abban, hogy a lelkem egyfajta „nyarat” élvezhessen. Ha az életem nem alakul éppen valami jól, nyaraim életminőségéből és örömeiből mégis visszacsempészek bele valamennyit.

Kikapcsolódás

A kikapcsolódás felüdíti az ember testét-lelkét. A nyár nem volna nyár játék és pihenés nélkül. Az igazi lazítás azt jelenti, hogy elszakadunk a kiszámítható mindennapok ritmusától. Fontos, hogy napjaink szokásrendjét néha megtörjük és változtassunk rajta. Gondoljuk át, milyen – a mindennapitól eltérő – tevékenységekben leljük örömmünket. Kirándulás, evezés, vagy pingpong? Esetleg a kertészkedés frissít föl? Vagy ha egyszer nyugodtan kézimunkázhatunk, varrhatunk, vagy egy napot a wellness fürdőben tölthetünk el? Akármelyiket is választjuk Isten örül neki, ha teremtményeit „játszani” látja. Jézus azt akarja, hogy a teljes örömet éljük át. Ez könnyebben megy, ha lelkünk megújul, felfrissül, és készsé válik Isten örömeinek befogadására.

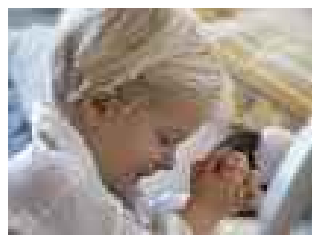
Ünneplés

Mikor először olvastam, hogy két keresztény író, Richard Foster és Dallas Willard, az ünneplést is a lelki tevékenységek közé sorolják, meglepődtem. Egyértelmű volt számomra, hogy az imádkozás és a bibliaolvasás lelki tevékenység, de az ünneplés? Viszont amikor lapozgattam a Bibliámat, felfedeztem, hogy az ünneplés valóban újra meg újra felbukkan benne. Isten nemcsak meghívta népét a különböző ünnepekre, hanem el is rendelte azt számukra. Ünneplés iránti vágyunkat tehát nem csupán jóváhagyta, hanem ő maga kezdeményezte!

Az Ószövetségben Isten azt parancsolta Izrael fiainak, hogy évente háromszor gyűljenek össze, és örvendezzenek javaik felett. Ilyenkor nem csupán elfogyasztották a magukkal hozott sokféle ételt, és beszélgettek, hanem igazán látványosan ünnepeltek: többek közt zenével és körtáncsal. Az ünneplés Isten ötlete. Megőrizz minket attól, hogy az életnek csak a komoly és kemény oldalát lássuk. Richard Foster szerint az ünnepek számunkra új perspektívát nyitnak, hogy önmagunkon is tudjunk nevetni. Ideje van a szomorkodásnak, de ideje az örömmek is. Ideje van a sírásnak, és ideje van a nevetésnek is. Ki kell törnünk földi mindennapjainknak megszokott ritmusából, hogy lelkünk „nyári” időszakokat éljen meg. Talán van, akinek okot kell keresnie ahhoz, hogy ünnepelni tudjon. De ha egyszerűen megünnepeljük a kis dolgokat is, teljesebbé, gazdagabbá válik az életünk!

Hálaadás

Ha sok jó dologban van részünk és minden rendben megy körülöttünk, hajlamosak vagyunk arra, hogy Istenről megfeledkezzünk. Mi tehetünk ez ellen? Megtanulhatjuk, hogy köszönetet mondjunk neki.

Lewis Smedes ezt írja, hogy „ha az ember nem hálás az élet ajándékáért, a világ összeomlik körülötte.” Istentől kapunk mindent; minden lélegzetvételünk kegyelemből jövő ajándék. Ha megköszönjük neki, elmélyül bennünk az érzés, hogy Isten megajándékoz bennünket.

Élvezzük a mostani nyarat, használjuk ki ezt az évszakot! Nem fog örökké tartani.

Újra jönnek majd a változékony őszi szelek, aztán beköszönt a tél. De ne bánjuk. Az évszakoknak ez a váltakozása lehetővé teszi, hogy lélemben növekedjünk, és érettebbek legyünk. Isten pedig a változások minden szakaszában velünk van.

Könyvajánló

Wm. Paul Young: A viskó

Ki ne kételkedne, ha valaki nem kevesebbet állítana, mint hogy egy teljes hétvégét Istennel, annak mindhárom személyével töltött egy rozoga viskóban? Mackenzie Allen Phillips pontosan erről beszél barátjának – a nagy találkozásról Papával (Istennel), Jézussal és Sarayuval (Szentlélek). A könyvről ilyen kritikák, ajánlások jelentek meg:

Ha Isten mindenható és valóban annyira szeret minket, akkor miért nem szünteti meg azt a sok fájdalmat és gonosztságot, ami a világban van? Ez a könyv erre az ősrégi kérdésre ad kerativitásról és döbbenetes tisztánlátásról tanúskodó választ.

A Viskó egy gyönyörű történet arról, hogy Isten eljön, és megtalál minket akkor, amikor elborít a fájdalom, kelepcebe zár a csalódás és cserben hagynak saját vélelmeink. Ő soha nem hagy ott, ahol ránk talál, hacsak nem ragaszkodunk hozzá.

Néhány idézet a könyvből:

- *Az életed alapvető tévedése, Mackenzie, hogy nem tartasz engem jónak. Ha tudnád, hogy én jó vagyok, és hogy mindent – az eszközöket, a célokat, és az egyéni életek történéseit – az én jószágom védelmez mindenestől, akkor annak ellenére is bízna bennem, hogy közben esetleg nem mindig értesz mindent, amit teszek. De te nem bízol bennem.*
- *Nem bízok benned? - kérdezte Mac, de ez valójában nem is kérdés volt, hanem ténymegállapítás és ezt Mac jól tudta. Úgy tűnt, hogy a többiek is tudják és az asztal körül csend honolt. Sarayu szólalt meg először:*
- *Mackenzie, ugyanúgy nem tudod a bizalmat megjátszani, mint ahogy nem tudod az alázatot „csinálni”. Az vagy van, vagy nincs. A bizalom egy olyan kapcsolat gyümölcse, amelyben tudod, hogy szeretnek téged. Mivel te nem tudod, hogy szerelek, nem tudsz bízni bennem.*

Megint csend lett, végül Mac felnézett Papára és így szólt:

- *Nem tudom, hogyan tudnék ezen változtatni.*
- *Te nem tudsz; egyedül nem. De együtt végig fogjuk nézni, ahogy ez a változás végbemegy. Most csak azt akarom, hogy légy mellettem és fedezd fel, hogy kapcsolatunk nem a teljesítményről szól. És nem is arról, hogy a kedvemben kell járnod. Nem vagyok zsarnok, sem valami önző, követelőző, a saját elképzeléseimhez ragaszkodó kis istenség. Én jó vagyok és csak a legjobbat kívánom neked. Ezt büntudat, vádlás, vagy kényszerítés által nem vagy képes megtalálni, kizárólag a szeretetre épülő kapcsolaton keresztül. És én igenis szeretlek téged!*

Mac látta, hogy nincs értelme kerülgetni a témát.

- *Jézus szeretetét értem, de Isten más lapra tartozik. Szerintem egyáltalán nem hasonlítanak egymásra.*
- *Nem élvezted a Papával töltött időt!? - kérdezte az asszony meglepetten.*
- *Nem erről van szó. Papát szeretem, bárki is legyen ő. elbűvölő egy személy, de semmiben nem hasonlít ahhoz az Istenhez, akit én ismerek.*
- *Lehet, hogy az Istenről kialakított felfogásod téves.*
- *Lehet. Csak azt nem bírom felfogni, hogyan szerethette Isten Missyt tökéletesen.*
- *Ezek szerint az ítékezés folytatódik?*

...

Mac folytatta:

- *Isten netalán őt használta fel arra, hogy engem megbüntessen azért, amit én az apámmal tettem? Ez nem tisztességes! Missy ezt nem érdemelte meg, Nan sem szolgált erre rá – én talán igen, de ők nem!*
- *Ilyen a te Istened, Mackenzie? Akkor nem csoda, hogy maga alá temet a szomorúság! Papa nem büntet sem téged, sem Missyt, sem pedig Nant. Ezt nem ő tette.*
- *De nem is akadályozta meg.*
- *Nem, valóban nem. Nagyon sok mindent nem akadályoz meg, ami fájdalmat okoz neki. A világ, amiben élsz, súlyosan károsodott. Kiköveteltétek a függetlenségeteket és most haragszol arra, aki szeretett titeket annyira, hogy megadta nektek ezt a függetlenséget.*

Kazuális krónika

2010. március – július

Keresztelés

Boros Noel Szebasztián – Mórighida
Major Vanda – Mórighida
Lakó Krisztina Eszter – Bodonhely
Dombi Ádám – Mórighida

Konfirmáció

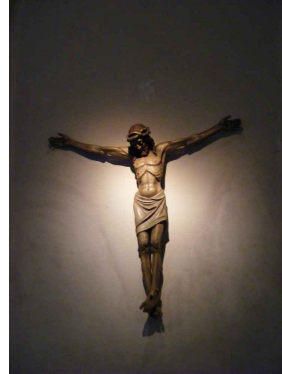
Dán Beatrix - Mórighida
Esze Viktória – Mórighida
Pap Krisztina – Mórighida

Esküvő

Óri Anett – Ungvári Tamás – Mórighida

Temetés

Varga László – Mórighida
Bozó Istvánné Nagy Irén – Mérges
Balogh Józsefné Horváth Aranka – Mórighida
Gósi Lajos – Mérges

Gyűjtések gyülekezeteinkben

Az elmúlt időszakokban több alkalommal kértünk pénzbeli segítséget különböző célokra – a Győri Szeretetház idősek számára foglalkoztatási célokra; a Gusztáv Adolf Segélyszolgálatnak (GAS), amely építkező, tatarozó gyülekezeteket támogat; és a nyár eleji hatalmas esőzések és áradások által sújtott bonyi gyülekezet tagjainak újjáépítésre, javításra.

Az alábbi adományok érkeztek ezekre a célokra:

	<u>Szeretetház</u>	<u>GAS</u>	<u>Bőny – árvíz</u>
Bodonhely:	11.000 Ft	5.200 Ft	22.000 Ft
Mérges:	9.000 Ft	5.700 Ft	11.500 Ft
Mórighida:	27.300 Ft	8.100 Ft	19.800 Ft

Az előttünk álló időszakban a következő kötelező offertóriumok lesznek:

Iskolatámogatási offertórium – szeptember első vasárnapja – szeptember 5.
Bibliaterjesztési offertórium – október utolsó vasárnapja – október 31.

Az Úr gazdag áldása legyen a jószívű adakozókon és segítők adományukon!

Krónika

Iktatás Mórighidán

Húsvét vasárnapján négyen álltak meg az oltár előtt: Baranyai László, presbiter, Kovács Csilla, Sipos Ede és Szabó Szilvia számvevőszéki bizottsági tagok, hogy vállalt tisztségüket esküvel és kézáddal erősítsék meg. Az iktatáson Ézsaiás próféta könyvének 41. fejezetének 10. verse hangzott el erősítésként és útmutatásként:

*Ne félj, mert én veled vagyok,
ne csüggedj, mert én vagyok Istened.
Megerősítelek, meg is segítelek,
sőt győzelmes jobbommal támogatlak.*

Isten áldása legyen új tisztségviselőinkkel!

Áldás a felújított óvodán

Mórichida óvodája az elmúlt hetek során pályázati segítségből külsőleg megszépült és megújult. Az épület átadására és ökumenikus megáldására került sor július 17-én. A családi hangulatú ünnepségen Ihász László polgármester úr és Kovács Csilla vezető óvónő mondott köszöntőt, az óvoda kis lakói pedig verset mondtak, énekeltek és táncoltak, majd a katolikus egyház részéről Gyürü Ferenc plébános, az evangélikus egyház részéről pedig Kardos Zsuzsanna áldotta meg az épületet.

*A magasságos Isten áldása nyugodjon ezen a felújított óvodán,
és mindazok életén, akiket befogad ez a hajlék.*

*Áldja meg az Isten a kicsinyeket az élet derűjével,
a bizalom szép ajándékával,
a gyermeklét örömteli, játékos élményeivel.*

*Áldja meg az Isten a felnőttek szívét
gyermeki őszinteséggel és nyitottsággal,
a felelős szeretet erejével,
a jövőndő reménységével.*

*Áldjon meg az Isten bennünket jóságos lélekkel.
Őrizzen meg minket a hétköznapi útján.
Ragyogjon föl nekünk szeretetének fénye,
hogy ő tükröződhesse emberségünkben.*

*Az Isten békessége és szeretete,
amely öröktől fogva van és el nem múlik,
áradjon ki erre az óvodára és maradjon velünk
nemzedékről nemzedékre, minden időnkben
az AFSZ nevében. Ámen*

Felújítások

Május 1-ét munkával ünnepeltük Mórichidán: a hölgyek a templom ablakait festették át, az urak a parókia járdáját betonozták le.

Mindenkinek köszönjük a munkáját és a segítségét!

Áldáskérés

*Adja az Ég, hogy egy esti csillag fénye rád ragyogjon!
Adja az Ég, ha leszáll a sötétség, szíved igaz maradjon!
Magányos úton jársz, távol otthonodtól.
Eljött a sötétség, mégis hidd el, hogy utadat megtalálod!
Leszállt az éj – de az Ígéret él szívedben ezután.
Ha árnyak hívnak, messze szálljanak tőled, adja az Ég!
És legyen utad értelme, célja a napvilág, a fény!
Ha elmúlik az éj, felkelve rátalálj a Napra, adja az Ég!*

(Enya: May it be – A Gyűrűk ura című film betétdala)